

«То дощ, то сніг, то знову дощ...» (1964)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

То дощ, то сніг, то знову дощ,
І листя лопотіло,
Побурівіла нехворощ,
Вода на зиму сіла.

Піввітру пахло ще теплом,
Йогенька ж половина
Ішла вже з білим рюкзаком,
Тонка зігнулась спина.

Якийсь дідок-перестрибок,
Не на коні, не в човні,
З'явивсь з-під хмари і листок
Здмухнув собі зі скроні.

І враз на землю він побіг,
З-під хмари вітром здутий:
Одна нога узута в сніг,
Друга у дощ узута.

При зимі-осені-весні
Розхитуючи кладку,
Біг дід мій здалеку мені
Чорнявим хлопченятком.

З усіх своїх далеких ніг
Він біг на силу всеньку,
Біг і співав: то дощ, то сніг
І я, твій дід, маленький!

1964

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/to_dosch_to_snih_to_znovu_dosch